

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

skal derfor indskrænke mig til at bemærke, at det under de foreliggende Omstændigheder fortsat er fundet nødvendigt at lægge Loft over Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantième i Aktieselskaber og andre erhvervsdrivende Selskaber. Det staar for mig saaledes, at største Delen af vore erhvervsdrivende Selskaber i Virkeligheden ikke behøver nogen Regulator i den her nævnte Henseende, idet de gennem de Regnskaber, de har aflagt, har ført Beviset for, at de uden regulerende Foranstaltninger fra Statsmagts Side har forstaaet Betydningen af en fornuftig og fremsynet Udbyttepolitik. Men Spørgsmaalet om en Udbyttelovgivnings Betimelighed og Nødvendighed er ikke løst hermed, idet det — og heri tror jeg, at enhver uhildet vil være enig med mig — gælder om at være i Stand til at bremse op for uheldige Spekulationstendenser og borttage Muligheden for, at der gennem enkelte Selskabers uforsvarlige Udbyttepolitik forvoldes Skade for vort Erhvervsliv og for Samfundet som Helhed, ligesom det i denne Forbindelse vil være rigtigt at nævne den samfundsmæssige Interesse, der knytter sig til, at Selskaberne har deres Opmærksomhed henvendt paa Betydningen af en økonomisk Konsolidering, en Konsolidering, som, hvor den er mulig, netop er af den største Vigtighed under de Vilkaar, hvorunder vi lever i Dag, og som vi ogsaa maa tage med i Beregningerne i Tiden fremover.

Det er ud fra Synspunkter af denne Art, at jeg, efter at Sagen har været gjort til Genstand for indgaaende Drøftelser i Regeringen, har fundet det rigtigt at fremsætte dette Lovforslag. Spørgsmaalet, om Lovforslaget bæres af økonomiske eller af moralske Grundsætninger eller maaske af begge Dele, saaledes som det har fundet Udtryk i Pressens Omtale af Forslaget i de seneste Dage, kan jeg derfor maaske lade ligge.

Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med en nærmere Gennemgang af Lovforslagets enkelte Paragraffer. Det vil vist i denne Henseende være tilstrækkeligt at henvise til de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Men jeg vil gerne i korte Træk dels gøre Rede for de Punkter, paa hvilke Forslaget afviger fra den gældende Lov, dels kort opridse dets Hovedbestemmelser.

Jeg skal saaledes nævne, at det er fundet uforment at forny Bestemmelsen om Begrænsning af Adgangen til at udbetale Tantième til Direktører og Funktionærer i de af Loven omfattede Selskaber. Det fore-

slaas alene at opretholde en Begrænsning i den her nævnte Henseende, for saa vidt angaar Medlemmer af Selskabernes Bestyrelse, Repræsentantskab og lignende Selskabsorganer.

Endvidere skal jeg nævne, at det er fundet rigtigt ikke at opretholde Bestemmelserne om Pligt for Selskaberne til af de sparede Beløb at yde Laan til Laanefonden af 1940 eller Statskassen, saa at Selskaberne efter det foreliggende Lovforslag herefter selv faar Raadighed over de Midler, der ikke kan komme til Udbetaling som Udbytte; disse kommer derfor direkte Selskabernes Konsolidering til gode.

Lovforslagets Hovedbestemmelser knytter sig til §§ 1 og 6. Bestemmelsen om Udbyttebegrænsning gaar ud paa, at Selskaberne for de Regnskabsaar, for hvilke Loven finder Anvendelse — det er de Regnskabsaar, der udløber inden 1. Juli 1942 —, maa udbetale et Udbytte til Aktionærerne, der svarer til den gennemsnitlige Udbytteprocent for de 3 sidste Aar før Krigsudbrudet, nemlig de 3 sidste før 1. September 1939 afsluttede Regnskabsaar. Lovforslaget hviler altsaa paa det Synspunkt, at Selskaberne skal have Adgang til at udbetale et Normaludbytte, det vil sige Gennemsnittet af, hvad der er udbetalt i 3 normale Regnskabsaar. Sammenligner man denne Regel med den tilsvarende Regel i Loven af 30. Maj 1940, forekommer det mig, at det maa erkendes, at Lovforslagets Bestemmelse giver Selskaberne et tilstrækkeligt Raaderum, idet den Beregningsnorm, der her er foreslaet, giver de Selskaber, der har deklareret ensartede eller dog jævne Dividender, Mulighed for at fortsætte ad den hidtidige Vej i udbyttemæssig Henseende.

Der er dernæst givet Adgang til, at Selskaberne, saafremt deres Indtjenings-evne tillader det, kan supplere det nævnte Gennemsnitsudbytte. Det er saaledes bestemt, at Gennemsnitsdividenden kan suppleres med indtil en Fjerdedel; men for at de skal kunne gøre dette, kræves det, at der finder en Henlæggelse Sted til en særlig Konjunkturfond, og denne Henlæggelse skal andrage et dobbelt saa stort Beløb som det, der udbetales ud over Gennemsnitsdividenden. Desuden maa der til Udbetaling af det supplerende Udbytte kun anvendes Halvdelen af det Beløb, hvormed Aarsoverskuddet frasæt Overføres fra tidligere Aar overstiger Gennemsnitsdividenden med et Tillæg af 50 pCt.

I § 6 findes Reglerne om Udbetaling af Vederlag til Medlemmer af Bestyrelse,